

ДОВІДКА
про творчий внесок
головного геолога ПАТ «Укргазвидобування»,
кандидата геолого-мінералогічних наук
Мачужака Михайла Івановича
як члена авторського колективу роботи
«РОЗРОБЛЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ
ГЕОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТКУ
ПРИРОДНОГО ГАЗУ В УКРАЇНІ»,
яку висунуто на здобуття Державної премії України у 2018 р.
в галузі науки і техніки

Мачужак М.І. у 1980 р. закінчив Івано-Франківський інститут нафти і газу за спеціальністю «Геологія, пошуки та розвідка родовищ нафти і газу», в 1988 р. - аспірантуру Інституту геологічних наук НАН України. У 1989 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Особливості геологічної будови та перспективи нафтогазоносності нижньовізейсько-турнейських відкладів південної прибортової зони Дніпровсько-Донецької западини».

Протягом 1980-1994 рр. Михайло Іванович працював у системі державного геологічного підприємства «Полтавнафтогазгеологія». Пройшов шлях від геолога до головного геолога тематичної експедиції, був організатором і виконавцем досліджень із прогнозування перспектив нафтогазоносності у Дніпровсько-Донецькій западині, розробки напрямків пошуково-розвідувальних робіт, забезпечення геологічного супроводу пошуково-розвідувального буріння.

З 1994 до 2005 р. обіймав посаду головного геолога нафтогазовидобувного управління «Полтаванфтогаз» ВАТ «Укрнафта». М.І. Мачужак брав участь у розробці і реалізації проектів із освоєння видобутку значних за запасами Рудівсько-Червонозаводського й Андріяшівського газоконденсатних родовищ, проведенні тримірної сейсмозрозвідки на Решетняківському родовищі, втіленні проектів пошуку «тупікових» недренованих зон нафтових покладів на Глинсько-Розбишівському родовищі, дорозвідці низки родовищ, зокрема Кибинцівського, Решетняківського, Малосорочинського.

Протягом 2005-2010 рр. Михайло Іванович очолював департамент пошуків, розвідки та розробки родовищ ДК «Укргазвидобування». З 2011 р. є головним геологом ПАТ «Укргазвидобування».

Головний напрям його роботи – забезпечення видобутку вуглеводнів, поповнення та підготовка ресурсної бази. Наукові розробки Михайла Мачужака присвячені розвідці нових родовищ вуглеводнів, розробці покладів із карбонатними, ущільненими та тріщинуватими колекторами.

Михайло Іванович є автором 30 наукових праць, співавтором чотирьох патентів.

Упродовж 1998-2004 рр. був членом Американської асоціації геологів-нафтовиків. У 2003 р. навчався в Академії сучасних технологій Міністерства енергетики США.

Михайло Іванович - член-кореспондент УНГА, удостоєний звання «Почесний розвідник надр», почесних грамот і відзнак НАК «Нафтогаз України», Полтавської обласної адміністрації та міської ради.

Конкретний творчий внесок Мачужака М.І. в подану роботу:

- розгляд геологічної будови, стану запасів газу найбільших родовищ на території ДДЗ;
- за безпосередньою участю та під керівництвом М.І. Мачужака відкрито 26 родовищ нафти і газу;
- завершено розвідку та підготовлено до промислової розробки 11 родовищ, серед яких – потужне Кобзівське родовище;
- залучення в розробку покладів із карбонатними, ущільненими та тріщинуватими колекторами;
- проведено розрахунки рейтингової оцінки прогнозних ресурсів вуглеводнів по перспективних зонах, які оцінено в ~ 326 млрд м³ газу.

Загальна кількість публікацій за тематикою роботи – 30 статей, 2 роботи у закордонних виданнях.

Загальна кількість посилань на публікації М.І. Мачужака складає 11 (згідно з базою даних Google Scholar).

Заступник директора УкрНДІгазу
з наукової роботи з розробки
нафтогазових родовищ

Є.С. Бікман

ДОВІДКА
про творчий внесок
директора Українського науково-дослідного
інституту природних газів,
кандидата геологічних наук
Кривулі Сергія Вікторовича
як члена авторського колективу роботи
«РОЗРОБЛЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ
ГЕОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТКУ
ПРИРОДНОГО ГАЗУ В УКРАЇНІ»,
яку висунуто на здобуття Державної премії України у 2018 р.
в галузі науки і техніки

Кривуля Сергій Вікторович у 1994 році закінчив Харківський державний університет імені В.Н. Каразіна за спеціальністю «Геологія, пошук та розвідка родовищ корисних копалин». Протягом 1995-2000 рр. обіймав посаду геолога, у 2000-2001 рр. – заступника начальника геологічного відділу, а з 2001р. до 2010 р. – начальника геологічного відділу ГПУ «Шебелинкагазвидобування». З 2010 р. Сергій Вікторович очолює Український науково-дослідний інститут природних газів. У 2013 р. захистив кандидатську дисертацію та здобув ступінь кандидата геологічних наук за спеціальністю «Геологія нафти та газу». Кривуля С.В – головний редактор збірника «Питання розвитку газової промисловості України», член-кореспондент Інженерної академії України. Неодноразово представляв інтереси ПАТ «Укргазвидобування» на міжнародних виставках, конференціях тощо.

У колі наукових та виробничих інтересів Кривулі С.В. – збільшення обсягу видобутку вуглеводнів, зокрема з родовищ, які перебувають на заключній стадії розробки.

Конкретний творчий внесок Кривулі С.В. в подану роботу:

- розгляд геологічної будови, стану запасів газу найбільших родовищ у нижньопермсько-верхньокам'яновугільних відкладах ДДЗ;
- розробка геологічних та геолого-промислових критеріїв дорозвідки найбільших родовищ вуглеводнів у відкладах P₁-C₃ в ДДЗ;
- розгляд вирішального значення комплексу критеріїв дорозвідки нових перспективних ділянок по кожному із великих родовищ і рекомендації щодо розміщення розвідувальних свердловин на ділянки із запасами ~25 млрд м³ газу і в першу чергу на Кобзівському, Розпашнівському, Машівському, Медведівському родовищах;
- розробка рекомендацій за геолого-промисловими даними щодо розміщення оціночно-експлуатаційних свердловин з метою оптимізації видобутку газу в слабодренованих (і слабогазоносних) перспективних ділянках на ~ 201 млрд м³ поточних запасів газу, в тому числі на Шебелинському,

Машівському, Кобзівському, Зах. Хрестищенському, Ефремівському, Мелихівському родовищах;

- проведено аналіз розробки великих родовищ і дано оцінку їх запасів за методом падіння пластового тиску, що дозволило по ряду родовищ отримати за останні роки приріст запасів в об'ємі ~ 110 млрд м³ газу і в першу чергу на Шебелинському ГКР (83,6 млрд м³), де останнє затвердження становить 733,6 млрд.м³ при щорічному видобутку ~ 2,4 млрд м³ (всього видобуто ~ 615 млрд м³);
- проведено аналіз структурного плану ДДЗ по гор. Vг₂ (Р₁пк) і виділені нові перспективні площі, в т.ч. на літологічно-екрановані пласти: Октябрьсько-Кобзівська зона, північно-східний та південний схили, Григорівський прогноз, Красноградсько-Зах.Соснівська, Білухівська, Федірівська площі з перспективними ресурсами ~ 30 млрд м³ газу, де рекомендується проведення сейсмічних досліджень 3D;
- побудована карта перспективних для пошуково-розвідувальних робіт та оціночно-експлуатаційного буріння ділянок на великих родовищах і нових площах у відкладах Р₁-С₃ в ДДЗ.

Загальна кількість публікацій за тематикою роботи - 20 (з них 1 монографія), 3 роботи у закордонних виданнях.

Загальна кількість посилань на публікації С.В. Кривулі складає 51 (згідно з базою даних Google Scholar), h-index – 4.

Заступник директора
з наукової роботи
з розробки нафтогазових родовищ

С.С. Бікман

ДОВІДКА
про творчий внесок
заступника директора з наукової роботи з геології
Українського науково-дослідного інституту природних газів,
кандидата геолого-мінералогічних наук
Лизанця Аркадія Васильовича
як члена авторського колективу роботи
«РОЗРОБЛЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ
ГЕОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТКУ
ПРИРОДНОГО ГАЗУ В УКРАЇНІ»,
яку висунуто на здобуття Державної премії України у 2018 р.
в галузі науки і техніки

Лизанець А.В. працює в УкрНДІгазі з 1977 р. після закінчення Івано-Франківського інституту нафти і газу. Розпочинав свою наукову діяльність інженером відділу дослідження гірських порід і підрахунку запасів газу. З 1980 р. по 1984 р. навчався в аспірантурі Інституту геофізики ім. С.І. Суботіна АН УРСР (м. Київ). В 1982 -1984 рр. за сумісництвом працював молодшим науковим співробітником лабораторії ядерної геофізики Інституту геофізики ім. С.І. Суботіна АН УРСР. З 1984 року, після закінчення аспірантури і захисту кандидатської дисертації, Лизанець А.В. повернувся на роботу в УкрНДІгаз, де працював спочатку старшим науковим співробітником, а потім завідувачем сектора відділу дослідження гірських порід і підрахунку запасів газу. З 1997 р по теперішній час Аркадій Васильович – заступник директора з геології Українського науково-дослідного інституту природних газів.

На посаді заступника директора з наукової роботи з геології завдяки глибоким знанням польової і промислової геофізики, нафтогазової геології, стратиграфії, петрографії тощо Лизанець А.В. вмiло проводить активну науково-дослідницьку діяльність. Реалізація його наукових розробок дозволила відкрити за цей період 15 нових родовищ, серед яких одне з найбільших за останні 20 років – Кобзівське в Харківській області. В цілому за рахунок достовірності наукового прогнозу досягнуто надзвичайно високого рівня успішності пошуково-розвідувальних робіт (відкриття нових родовищ - 50% опoшукованих структур; продуктивних пошукових і розвідувальних свердловин - біля 70% завершених бурінням) і з 2000 року щорічний приріст нових розвіданих запасів перевищує видобуток газу.

А.В. Лизанець - активний учасник і доповідач міжнародних конференцій (4-а, 5-а, 6-а, 7-а Міжнародні конференції "Нафта і газ України", 1996, 1998, 2000, 2002; The VII-th International Symposium Application of Mathematical Methods and Computers in Mining, Geology and Metallurgy.- Sofia, 1998; The Mining

Pribram Symposium, Czech Republik, Prague, 1999, науково-практична конференція в рамках міжнародної виставки "Нафта і газ України-2003").

Лизанець А.В. - член-кореспондент Української нафтогазової академії, йому присвоєно звання "Почесний розвідник надр".

Конкретний творчий внесок Лизанця А.В. в подану роботу:

– наукове супроводження пошуково-розвідувальних робіт ДК-ПАТ «Укргазвидобування» на протязі з 1997 до теперішнього часу, які в середньому складають 75% всіх пошуково-розвідувальних робіт на нафту та газ в Україні, в результаті яких відкрито 45 нових родовищ та 93 поклади нафти та газу;

– вивчення геологічної будови перспективних пошукових об'єктів і родовищ нафти і газу за рахунок уточнення стратиграфічного розчленування розрізу осадових відкладів;

– створення геологічних моделей покладів для підрахунку запасів газу та обґрунтування приростів запасів вуглеводнів;

– теоретичне обґрунтування нових напрямків проведення пошуково-розвідувальних робіт в умовах високої вивченості території;

– наукове обґрунтування і проектування раціональних об'ємів сейсмічних досліджень і буріння на конкретних геологічних структурах;

– дослідження колекторських властивостей гірських порід;

– розробка теоретичних основ оптимізації процесу розробки родовищ.

Загальна кількість публікацій за тематикою роботи - 40 (із них 1 монографія), 3 роботи у закордонних виданнях.

Загальна кількість посилань на публікації А.В. Лизанця складає 13 (згідно з базою даних Google Scholar).

Заступник директора
з наукової роботи
з розробки нафтогазових родовищ

С.С. Бікман

ДОВІДКА

про творчий внесок

доктора геолого-мінералогічних наук, провідного наукового співробітника

Українського науково-дослідного інституту природних газів

Височанського Іларіона Володимировича

як члена авторського колективу роботи

**«РОЗРОБЛЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ
ГЕОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТКУ
ПРИРОДНОГО ГАЗУ В УКРАЇНІ»,**

яка представлена на здобуття Державної премії України

в галузі науки і техніки в 2018 р.

В системі геологорозвідувальних робіт на нафту і газ в Україні Височанський І.В. працює з 1957 р.

Як постійний член Експертної геологічної ради приймав активну участь в обґрунтуванні напрямків ГРР і оцінки перспектив нафтогазоносності ДДЗ. Очолюючи (1969-1976 рр.) Комплексну тематичну партію тресту «Харківнафтогазрозвідка», координував широкий спектр науково-тематичних досліджень, що сприяло високоефективній роботі тресту – відкриттю численних родовищ, включаючи унікальне Західно-Хрестищенське.

В 1975 р Височанський І.В. захистив кандидатську дисертацію і з 1976 по 1979 рр. працював с.н.с. в Інституті геології і геохімії гірничих копалин (м. Львів). Вперше в регіоні виділив тришарові природні резервуари, розробив типізацію соляних штоків і родовищ південного сходу ДДЗ. В 1980-1983 рр. працював на посаді головного геолога–консультанта в Інституті розвідки і розробки родовищ нафти і газу в НДР (м. Гоммерн).

В результаті реалізації складених Височанським І.В. низки проектів параметричного буріння (1984-1988 рр.) обґрунтована висока оцінка перспектив нафтогазоносності північної крайової частини ДДЗ і відкрито 5 газових родовищ. Паралельно з виробничою діяльністю Височанський І.В. досліджував нові аспекти теорії пасток, розробляв методики виявлення і оцінки їх перспективності, вперше в нафтогазовій геології класифікував зони розуцільнення у породах кристалічного фундаменту і виділив прогностні моделі пасток.

В 1995 р. захистив докторську дисертацію «Структури-пастки нафти і газу платформних регіонів (на прикладі Дніпровсько-Донецької западини)».

Протягом 1988-1999 рр. (за сумісництвом) читав курс лекцій з нафтогазової геології в Харківському національному університеті ім. В.Н. Каразіна. З 2000 р. працює в системі газовидобувної промисловості (БУ «Укрбургаз», УкрНДГаз), а з 2011 р. – на посаді професора кафедри геології ХНУ ім. В.Н. Каразіна. Виконує дослідження і публікує серію робіт, які цілеспрямовані на відкриття нових родовищ вуглеводнів, особливо пов'язаних з пастками несклепінного типу – одного з головних напрямків ГРР, для нарощування вуглеводневої сировини в Україні. Результати досліджень цього напрямку викладено в монографії (2015 р.).

Під науковим керівництвом професора Височанського І.В. захищено дві кандидатські дисертації і завершується підготовка ще двох робіт, спрямованих на розкриття резервів газових ресурсів у відкладах пермі та мезозою.

Іларіон Володимирович – академік УНГА, удостоєний звання «Відмінник розвідки надр», «Почесний розвідник надр», «Почесний працівник ДК «Укргазвидобування». В ознаменування вагомого внеску в розвиток нафтогазової геології України одному із газових родовищ присвоєно його ім'я – Височанське.

Конкретний творчий внесок Височанського І.В. у подану роботу:

- методика диференціації блокових структур за ступенем перспективності, застосування якої сприяло відкриттю Юліївського, Скворцівського, Острроверхівського, Білозірського, Денисівського, Платівського, Шуринського та ін. родовищ;
- методика пошуків і оцінки перспективності стратиграфічних пасток: виділені нові зони нафтогазонакопичення - Куличихінсько-Тарасівська у середньокам'яновугільних відкладах;
- методика виділення приштокових блоків-пасток і перспективних ділянок у довколоштокових зонах, що дозволило суттєво приростити продуктивні площі, зокрема Кегичівського і Західно-Соснівського родовищ;
- методика оцінки умов формування літологічних пасток у алювіальних відкладах – обґрунтовано виділення нової Михайлівсько-Андріївської ЗНГН з поширенням комбінованих пасток з літологічним і диз'юнктивним екрануванням;
- вперше здійснена диференціація території регіону з виділенням 22-х ЗНГН у пастках нескліпинного типу, значну кількість пасток виділено і прогнозовано. Оцінка їх прогнозованих ресурсів (з урахуванням коефіцієнта успішності 0,3) складає 1271,3 млн т у.п., що є надійною основою для поповнення ресурсної бази ВВ, яка сприятиме збільшенню обсягів видобутку природного газу в Україні.

Загальна кількість публікацій за тематикою представленої роботи – понад 150, включаючи 3 монографії і 9 препринтів, 3 роботи в закордонних виданнях. Загальна кількість посилань на них в базі даних Google Scholar – 43, h-index – 4.

Заступник директора УкрНДІгазу
з наукової роботи з розробки
нафтогазових родовищ

Є.С. Бікман

ДОВІДКА
про творчий внесок пенсіонера УкрНДІгазу,
кандидата геолого-мінералогічних наук
Лагутіна Анатолія Андрійовича,
як члена авторського колективу роботи
«РОЗРОБЛЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ
ГЕОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТКУ
ПРИРОДНОГО ГАЗУ В УКРАЇНІ»,
яку висунуто на здобуття Державної премії України у 2018 р.
в галузі науки і техніки

Лагутін А.А. розпочавши роботу у 1962 р. в УкрНДІгазі, сформував наприкінці 70-х років напрямок підрахунку запасів газу для так званого прискореного введення в експлуатацію і розробку свердловин, покладів і родовищ України і очолив з 1980 р. по 2010 р. відділ досліджень гірських порід та підрахунку запасів газу, з яким спочатку на ЦКЗ Мінгазпрому, а потім в ДКЗ України було захищено запасів газу більше 50 родовищ, в т.ч. по Ланнівському, Дружелюбівському, Богатойському, Валюхівському, Юліївському, Котелевському, Абазівському, Матвіївському, Островецькому, Зах.Солохівському, Голіцинському та ін.

Лагутін А.А. як науковий керівник і автор – відповідальний виконавець проектів пошуків і розвідки для створення ресурсної бази газової галузі України разом із співавторами відкрив з 1999 р. по 2014 р. в ДДЗ вісім нових родовищ для ДК - ПАТ «Укргазвидобування»: Кобзівське, Ульяновське, Копилівське, Євгеніївське, Недільне, Веселогорівське газоконденсатні і нафтові – Підлісківське та Ольшичне (2014 р.). Найважливіше Кобзівське ГКР поки єдине велике родовище, відкрите за роки незалежності України (загальні запаси ~ 43 млрд м³ газу) і захищене в ДКЗ України Лагутіним А.А. в 2011 р.

Лагутін А.А. починаючи з 1980 р. по 2013 р. обґрунтовував параметри і особисто захищав на нарадах в ЦКЗ Мінгазпрому та НАК «Нафтогаз України» щорічні прирости запасів газу по Укргазпрому та ДК – ПАТ «Укргазвидобування».

У 2000 році Лагутіним А.А. були запропоновані геологічні об'єкти для горизонтального буріння на високов'язкі нафтові поклади Яблунівського НГКР, що було вперше реалізовано в 2005 р. св. 152, потім св. 502, які дали спочатку дебіти нафти до 100 і 38 м³/добу.

Лагутін А.А. неодноразово приймав участь у роботах міжнародних конференцій і як експерт – представник України входив до складу робочої комісії країн членів РЕВ, був у 2008-2011 рр. членом секції природних ресурсів в ПСНЦ НАН України (м. Харків).

Конкретний творчий внесок Лагутіна А.А. в подану роботу:

* описано геологічну будову і запаси газу нових найбільших родовищ, відкритих по проектах УкрНДІГазу за участі Лагутіна А.А. – Кобзівське, Ульяновське, Копилівське та ін.;

* виявлені методичні причини пропуску нових родовищ на перших етапах пошуків і розвідки та десятків покладів на відомих родовищах;

* за методичною схемою, розробленою Лагутіним А.А. були підготовлені та описані щорічні прирости запасів вуглеводнів по 180 нових відкритих покладах та по 112 покладах, де розширені площі газоносності, обґрунтовані нові параметри, проведені розрахунки за МПТ, зроблено перерахунки запасів в тому числі по глибоких (> 5 км) горизонтах та за результатами горизонтального буріння. По більшості цих об'єктів Лагутін А.А. особисто обґрунтовував і захищав прирости та запаси на відповідних нарадах та в ДКЗ України. Всього за роки роботи прирощено ~350 млн. т у.п., в т.ч. по ПАТ «Укргазвидобування» за 1999-2017 рр. ~299 млн т у.п., що повністю компенсувало видобуток за цей час - ~282 млн т у.п. і перевершило його на ~ 17 млн т у.п.;

* Лагутін А.А. як автор – відповідальний виконавець склав проекти дорозвідки глибоких горизонтів на Котелевському, Березівському родовищах, по яких отримано промислові припливи газу;

* разом з Беньком В.М. та ін. запропоновані головні критерії пошуків та розвідки нових родовищ і покладів у глибокозанурених відкладах – структурно-тектонічні, літолого-фаціальні в т.ч. формування і поширення ємнісно-фільтраційних властивостей порід-колекторів та порід-покришок;

* разом з Беньком В.М. та ін. визначені першочергові об'єкти глибокого буріння в т.ч. по унікальному Шебелинському ГКР, для якого УкрНДІГазом за участі Лагутіна А.А. як автора - відповідального виконавця разом з фахівцями компанії SHELL складено проект на буріння пошукової св. 888 глибиною 5750 м;

* разом з Беньком В.М. та ін. дана рейтингова оцінка перспектив газоносності глибокозанурених горизонтів (5-7 км) в ДДЗ і розраховані величини прогнозних ресурсів оцінені в ~ 326 млрд м³;

* Лагутін А.А. разом з Беньком В.М., Олексюком В.І., Лизанцем А.В. розробили рекомендації по розбурюванню і дорозвідці слабодренованих і слабогазоносних зон нижньопермсько-верхньокам'яновугільних та нижньокам'яновугільних покладів великих родовищ України оціночно-експлуатаційними свердловинами, що дозволило додатково пробурити 33 свердловини і видобути додаткові об'єми газу.

Лагутін А.А. - автор 127 друкованих статей за тематикою роботи, однієї монографії та 3-х робіт у закордонних виданнях.

Загальна кількість посилань на публікації А.А. Лагутіна складає 21 (згідно з базою даних Google Scholar), h-index 3.

Заступник директора з наукової роботи
з розробки нафтогазових родовищ

С.С. Бікман

ДОВІДКА
про творчий внесок завідуючого сектора УкрНДІгазу,
кандидата геологічних наук
Абеленцева Володимира Михайловича
як члена авторського колективу роботи
«РОЗРОБЛЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ
ГЕОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТКУ
ПРИРОДНОГО ГАЗУ В УКРАЇНІ»,
яку висунуто на здобуття Державної премії України у 2018 р.
в галузі науки і техніки

Абеленцев Володимир Михайлович з 1984 р. по сьогоднішній час працює в Українському науково-дослідному інституті природних газів, з 2007 р. на посаді завідуючого сектору.

На протязі тривалого часу (1984-1994 рр.) займався науковими геолого-гідродинамічними та геотермобаричними дослідженнями Лено-Виллюйської, Лено-Тунгуської, Західно-Сибірської та Барцевоморської нафтогазоносних провінцій. Особлива увага приділена унікальним родовищам Західної Сибірі: Уренгойське, Ямбургське, Заполярне, Харасавейське, Бованенковське та ін. Результати даних досліджень опубліковані в численних статтях та монографії: «Морфология и формирование поля давления зоны преимущественного газонакопления Западно-Сибирской нефтегазоносной провинции», М. ВНИИЭГазпром, 1989 г. Проведені дослідження послугували основою для розробки методики оптимізації вилучення залишкових запасів вуглеводнів, яка була реалізована на родовищах Дніпровсько-Донецької западини.

У 2013 р. Абеленцев В.М. захистив кандидатську дисертацію на тему «Геологічні умови оптимізації вилучення залишкових запасів вуглеводнів на родовищах північно-східної прибортової зони Дніпровсько-Донецької западини», на основі якої була видана монографія «Геологічні умови вилучення залишкових запасів і дорозвідки родовищ вуглеводнів північної прибортової зони Дніпровсько-Донецької западини».

Конкретний творчий внесок Абеленцева В.М. в подану роботу:

В роботі для визначення геологічних умов оптимізації вилучення залишкових запасів вуглеводнів запропоновано методичний підхід побудов детальних геолого-гідродинамічних моделей, наведено методику прогнозування вибіркового обводнення покладів, запропоновано спосіб визначення зон щільності залишкових запасів газу по площі покладів.

Комплексування детальних геолого-гідродинамічних моделей із зонами концентрації залишкових запасів та значень поточного

газоконденсатного фактора з урахуванням обводнених ділянок покладів дозволило оптимізувати вилучення залишкових запасів вуглеводнів та запропонувати оптимальне місцеположення вибоїв експлуатаційних свердловин.

Методичний підхід побудов детальних геолого-гідродинамічних моделей, запропонований Абеленцевим В.М., впроваджений на багатьох родовищах ДДЗ. В результаті відкрито 13 нових покладів вуглеводнів із загальними запасами газу понад 1 млрд м³.

На базі встановлених особливостей обводнення покладів вуглеводнів визначені параметри надходження пластової води за вибірковим механізмом, а саме, для покладів вуглеводнів гор. Т-1 Тимофіївського НГКР, горизонту С-5 Котелевського, Березівського та Степового ГКР. Результати даних досліджень враховані в процесі розробки цих родовищ.

Оцінка диференціації об'ємів залишкових запасів вуглеводнів проведена на Тимофіївському (горизонт Т-1), Котелевському (горизонт С-5) та Березівському (горизонт С-5) родовищах.

Загальна кількість публікацій Абеленцева В.М. за темою роботи складає більш 50 найменувань та 2 монографії. Загальна кількість посилань на них у різних базах даних понад 30.

Загальна кількість посилань на публікації В.М. Абеленцева складає 36 (згідно з базою даних Google Scholar), h-index – 3.

Заступник директора УкрНДІгазу
з наукової роботи з розробки
нафтогазових родовищ

Є.С. Бікман

ДОВІДКА
про творчий внесок
провідного наукового співробітника Українського
науково-дослідного інституту природних газів,
професора, доктора геолого-мінералогічних наук
Лур'є Анатолія Йоновича
як члена авторського колективу роботи
«РОЗРОБЛЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ
ГЕОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТКУ
ПРИРОДНОГО ГАЗУ В УКРАЇНІ»,
яка представлена на здобуття Державної премії України у 2018 р.
в галузі науки і техніки

Лур'є А.Й. з 1963 р. працює в Українському науково-дослідному інституті природних газів, в останній період на посаді провідного наукового співробітника. Протягом тривалого часу займався науковими дослідженнями щодо оцінки перспектив нафтогазоносності окремих регіонів України. Розробив теоретичні основи взаємозв'язку геотемпературного поля з формуванням і розміщенням газових і нафтових родовищ. Результати цих досліджень опубліковані в численних статтях та двох монографіях: «Геотермические критерии нефтегазоносности недр», К. «Наукова думка», 1976 р. та «Роль геотермических аномалий месторождений углеводородов для оценки нефтегазоносности», М. ВНИИЭГазпром, 1987 р.

У 1989 р. захистив докторську дисертацію «Геотермические аномалии и нефтегазоносность (на примере юго-западной части Восточно-Европейской платформы)» (спеціальність «Геологія нафти і газу»), в якій надав ряд рекомендацій щодо перспектив газоносності території, що досліджувалась, а також виконав уточнення будови окремих родовищ природного газу Дніпровсько-Донецької западини, які пов'язані з соляно-купольними структурами. Лур'є А.Й. брав участь в численних звітах інституту та публікаціях, в яких були розглянуті питання перспектив нафтогазоносності та уточнення будови окремих родовищ вуглеводнів.

З 2010 року Лур'є А.Й. одночасно працює на посаді професора кафедри гідрогеології Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. В останній період активно проводить дослідження процесів обводнення родовищ вуглеводнів та вилучення їх залишкових запасів. На цю тему опубліковано ряд статей та монографія «Геологічні умови вилучення залишкових запасів і дорозвідки родовищ вуглеводнів північної прибортової зони Дніпровсько-Донецької западини», Х.: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2014 р. (у співавторстві).

Безпосередньо з роботою, що пропонується, пов'язана розробка численних нормативних документів, в яких Лур'є А.Й. – організатор та керівник серії стандартів та методик таких, як: «Геологічні дослідження та випробування нафтогазових свердловин», «Визначення коефіцієнтів

газонасичення і вилучення газу на зразках порід-колекторів», «прогнозування обводнення покладів вуглеводнів» та ін. З 1999 р. Лур'є А.Й. є заступником голови Технічного комітету України з стандартизації ТК-133 «Газ природний».

Під керівництвом професора Лур'є А.Й. захищено чотири дисертаційні роботи з напрямку забезпечення збільшення видобутку природного газу в Україні.

Конкретний творчий внесок Лур'є А.Й в подану роботу :

- Розроблення методики дослідження процесів надходження пластових вод у експлуатаційні об'єкти покладів вуглеводнів;
- Розроблення теоретичних основ визначення параметрів надходження пластової води за вибіркоким механізмом на родовищах Дніпровсько-Донецької западини;
- Запропонований методичний підхід щодо визначення об'ємів залишкових запасів вуглеводнів, впроваджений на родовищах північної прибортової зони Дніпровсько-Донецької западини;
- Обґрунтування даними геотермічних та неотектонічних досліджень підтока газу з глибоких горизонтів на Шебелинському родовищі;
- Удосконалення методів лабораторних досліджень керну у напрямку визначення коефіцієнтів газонасичення і вилучення газу;
- Розроблені теоретичні основи прогнозування колекторських властивостей порід в пластових умовах.

Загальна кількість публікацій Лур'є А.Й. за темою роботи складає понад 120 найменувань, в т.ч. 4 монографії. Загальна кількість посилань на них в базі даних Google Scholar – 71, h-index – 5. Лур'є А.Й. - соавтор 6 патентів, які пов'язані з вирішенням окремих геологічних та промислових питань газової галузі України.

Заступник директора УкрНДІгазу
з наукової роботи з розробки
нафтогазових родовищ

С.С. Бікман

ДОВІДКА
про творчий внесок
пенсіонера,
кандидата геологічних наук
Бенька Володимира Михайловича
як члена авторського колективу роботи
«РОЗРОБЛЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ
ГЕОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТКУ
ПРИРОДНОГО ГАЗУ В УКРАЇНІ»,
яку висунуто на здобуття Державної премії України у 2018 р.
в галузі науки і техніки

Бенько Володимир Михайлович у 1977 році закінчив геологорозвідувальний факультет Івано-Франківського інституту нафти та газу. Трудову діяльність розпочав в 1977 р. інженером-геологом геологічного відділу Опішнянської нафтогазорозвідувальної експедиції тресту «Полтаванафтогазгеологія» Міністерства геології УРСР. Надалі працював старшим геологом Котелевської партії глибокого буріння тієї ж експедиції, виконував обов'язки начальника геологічного відділу експедиції. Протягом 1982-1985 рр. – старший геолог тематичної партії. З лютого по вересень 1985 року працював начальником геологічного відділу Карлівської нафтогазорозвідувальної експедиції виробничого геологічного об'єднання «Полтаванафтогазгеологія». З вересня 1985 р. – провідний геолог відділу геології нафти і газу «Полтаванафтогазгеологія» міністерства геології УРСР. Упродовж 1991-1995 рр. – провідний геолог, головний геолог державного комітету України по геології і використанню надр. З 1995-1999 рр. – головний спеціаліст Управління з питань паливно-енергетичного комплексу, головний спеціаліст відділу з питань державної політики в нафтогазовому комплексі, Управління з питань державної політики в паливно-енергетичному комплексі Кабінету Міністрів України. З 1999 по 2010 рік – заступник Генерального Директора ДК «Укргазвидобування», 2011-2014 роки – директор департаменту геології Держгеослужби України, 2014-2016 роки – заступник Голови Правління ПАТ «Укргазвидобування», зараз – пенсіонер.

Діяльність В.М. Бенька на посаді заступника Голови Правління ПАТ «Укргазвидобування» спрямована на забезпечення відновлення та сталого розвитку ресурсної бази вуглеводнів. За час його праці компанія значно наростила обсяги геологорозвідувальних робіт у всіх нафтогазоносних регіонах України.

Володимир Михайлович, академік УНГА, нагороджений почесною відзнакою I та II ступенів, почесною грамотою НАК «Нафтогаз України».

Конкретний творчий внесок Бенько В.М. в подану роботу:

- * представлено геологічні матеріали щодо газоносності глибоких (5-7 км) горизонтів в Дніпровсько-Донецької западини, розглянуто їх геологічну будову на ряді родовищ;
- * оцінено приріст запасів газу по глибоких горизонтах за результатами пошуково-розвідувальних робіт по Котелевському, Комишнянському, Березівсько-

му, Коломацькому ГКР та ін.;

* розроблено основні геологічні критерії: пошуків родовищ на великих глибинах (структурно-тектонічні, літолого-фаціальні); формування і поширення порід-колекторів та порід-покришок (катагенетичні, гідрогеологічні та термобаричні); особливості фазового стану вуглеводневих покладів;

* виділено перспективні ділянки (підняття та блоки, які є потенційними пастками) на основі структурно-тектонічного аналізу в інт. 5-7 км по московських, башкирських, серпуховських та візейських відкладах в ДДЗ;

* побудовано схематичні карти розподілу пористості та розповсюдження порід-колекторів на глибинах 5-7 км на основі структурних карт по московських, башкирських, серпуховських, візейських відкладах центральної та південно-східної частин ДДЗ;

* побудовано карту перспектив нафтогазоносності з виділенням першочергових об'єктів та напрямків пошуково-розвідувальних робіт на глибинах 5-7 км по московсько-візейських відкладах;

* проведено розрахунки рейтингової оцінки прогнозних ресурсів вуглеводнів по перспективних зонах, які оцінено в ~ 326 млрд м³ газу;

* рекомендовано першочергові об'єкти вивчення нафтогазоносних зон: Гадяцько-Перевозівська, Яблунівсько-Наташинська, Деревківсько-Котелевсько-Березівсько-Степова, Єфремівсько-Шебелинська та Добренсько-Кобзівська зони на прогнозні ресурси ~ 177 млрд м³ газу.

Загальна кількість публікацій за тематикою роботи - 30 (із них 1 монографія), 3 роботи у закордонних виданнях.

Загальна кількість посилань на публікації В.М. Бенька складає 21 (згідно з базою даних Google Scholar), h-index – 3.

Заступник директора УкрНДІгазу
з наукової роботи з розробки
нафтогазових родовищ

Є.С. Бікман